

й снага бе стегната в прескъпа руба от люляков аксамит, извезан с бисерни качулки. Носите ѝ бяха пригладени и лъснати като коприна с помада от козя мас и букова пепел. Тънко златовезано було минаваше под брадичката ѝ, обграждайки младото лице със светлива нимба.

Дъщерята на Иоан Асен преминаваше горчивия друм на Калояновата дъщеря.

Баилът на империята, Нарис дьо Туси, бе наскоро овдовял от дъщерята на ромейския военачалник Теодор Вранаф и Агнес дьо Франс сестра на покойния крал Филип Август. Затова очите му бродеха неспокойно измежду тълпата гиздави момичета, които се движеха в Търновския палат, тъй като той знаеше, че новият съюз трябва да бъде непременно скрепен с брак между двете страни и, ако преговорите по повторния годееж между Бодуен и младата Елена не успееша, то поне една женитба между баила на империята и някоя близка на Асеновци не беше невъзможна.

Макар че вдовецът имаше четири деца от покойната си жена: една дъщеря и трима синове, ако някой го бе попитал коя мома ще си избере измежду всички тия чинно свели клепащи девойки, той не щеше да се поколебае да посочи само една между тях.

Най-младата, ала и най-хубавата.

Като ясна месечина между дребни звезди грееше лъстивата красота на Ирина Комнен^и. Израсла като стройна топола, с царствен вървеж и надменно издигнато чело, тя приличаше на императрица, създадена за украса на някой велик престол. Лимонената ѝ руба, покрита с морави мантия, изпъкваше веднага между всички други пьстри и лъскави одежди в свитата на българската владетелка и дъщеря ѝ. Неволно, за един миг само, всички барони отправиха поглед към Ирина, омагьосани от чудното видение, след това бързо се поклониха и поднесоха своите почитания на царица Анна и великата госпожа Елена.